

278**USTAWA**

z dnia 13 listopada 1963 r.

zmieniająca ustawę o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin.

Art. 1. W ustawie z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 6 i Nr 21, poz. 93) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Renty wraz z dodatkami wypłaca się w okresach miesięcznych, począwszy od dnia powstania prawa do renty, jednak nie wcześniej niż od dnia następnego po upływie okresu, za który

żołnierz otrzymał uposażenie z tytułu wojskowej służby zawodowej lub nadterminowej albo w związku ze zwolnieniem z tej służby.”

- b) dodaje się nowy ust. 5 w brzmieniu:
 „5. Inne świadczenia przysługują od dnia powstania prawa do zaopatrzenia niezależnie od początkowego terminu wypłaty renty.”
- c) dotychczasowy ust. 5 oznacza się jako ust. 6;
- 2) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 „2. Żołnierzowi zwolnionemu ze służby wojskowej, który posiada co najmniej 10 lat wysługi przewidzianej w ust. 1, zalicza się do tej wysługi posiadane przed zwolnieniem ze służby okresy zatrudnienia oraz inne okresy, które podlegają zaliczeniu do okresów zatrudnienia według przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.”;
- 3) w art. 11:
 a) dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:
 „3. Podstawę wymiaru renty dla żołnierza wyznaczonego do pełnienia służby w przedstawicielstwie lub misji dyplomatycznej za granicą stanowią:
 1) uposażenie określone w ust. 1, które przysługiwałoby mu na stanowisku zajmowanym ostatnio w kraju w myśl przepisów o uposażeniu żołnierzy, albo
 2) uposażenie według stanowiska służbowego typowego dla stopnia wojskowego przewidzianego w etacie dla stanowiska zajmowanego przez żołnierza w polskim przedstawicielstwie lub misji dyplomatycznej za granicą, jeżeli jest ono wyższe od uposażenia określonego w pkt 1.”
- b) dotychczasowe ust. 3 i 4 oznacza się jako ust. 4 i 5;
- 4) art. 13 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 13. 1. Do zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy oraz ich rodzin stosuje się odpowiednio przepisy art. 16—22 i art. 69—75 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) oraz przepisy wydane na podstawie art. 8 ust. 4, art. 19 ust. 5, art. 36 ust. 3 i art. 111 tego dekretu.
 2. Przewidziane w przepisach wymienionych w ust. 1 uprawnienia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przysługują właściwym organom wojskowym określonym w trybie art. 5 ust. 4.”;
- 5) w art. 14 ust. 1 i 3 otrzymują brzmienie:
 „1. Zaopatrzenie z tytułu wysługi lat przysługuje żołnierzowi zwolnionemu z wojskowej służby zawodowej, który w chwili zwolnienia z tej służby posiada co najmniej 15 lat wysługi.
 3. Ilekroć w ustawie w dalszych przepisach użyto określenia „rencista”, należy przez to rozumieć żołnierza, któremu przysługuje zaopatrzenie z tytułu wysługi lat.”;
- 6) w art. 15 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
 „3. Wysokość renty za wysługę lat żołnierza zwolnionego z wojskowej służby zawodowej wskutek skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności albo ukarania karą dyscyplinarną usunięcia z wojskowej służby zawodowej — wynosi 50% kwoty obliczonej stosownie do ust. 1 lub 2.
 4. Minister Obrony Narodowej może w przypadkach uzasadnionych wiekiem żołnierza lub innymi szczególnymi okolicznościami przyznać żołnierzowi wy-

mienionemu w ust. 3 rentę za wysługę lat w wymiarze określonym w ust. 1.”;

- 7) po art. 15 dodaje się art. 15a i 15b w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Renty w wysokości określonej w art. 15 wraz z dodatkami wypłaca się, z zastrzeżeniami wynikającymi z art. 15b, rencistom, którzy:

- 1) osiągnęli wiek: mężczyzna 55 lat, kobieta 50 lat albo
- 2) zostali zaliczeni do jednej z grup inwalidów lub
- 3) wykonują pracę zarobkową.

2. Do czasu osiągnięcia wieku określonego w ust. 1 pkt 1 lub podjęcia pracy zarobkowej renciście wypłaca się 25% renty określonej w art. 15.

3. Rencistę, który nie osiągnął wieku określonego w ust. 1 pkt 1, kieruje się na jego wnioski do pracy w trybie przepisów o służbie wojskowej żołnierzy Sił Zbrojnych.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do rencistów zaliczonych do jednej z grup inwalidów.

5. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia rodzaje pracy, które uważa się za pracę zarobkową w rozumieniu ust. 1 i 2, oraz przypadki, w których do rencistów nie stosuje się ograniczenia przewidzianego w ust. 2 mimo niewykonywania przez nich pracy zarobkowej.

Art. 15b. 1. Jeżeli rencista uzyskuje dochód z pracy zarobkowej lub z innych źródeł albo łącznie dochód z pracy i z innych źródeł, który łącznie z rentą i dodatkiem wymienionym w art. 18 przekracza wysokość pobieranego ostatnio w wojsku uposażenia wraz z równowartością świadczeń w naturze — zmniejsza się pobieraną rentę wraz z tym dodatkiem o kwotę przekraczającą wysokość tego uposażenia wraz z równowartością świadczeń w naturze, jednak nie więcej niż do wysokości określonej w art. 15a ust. 2.

2. Jeżeli wynagrodzenie rencisty z tytułu zatrudnienia w uspołecznionym zakładzie pracy wzrośnie wskutek przejścia do wyższej grupy (stawki) wynagrodzenia lub na wyższe stanowisko w tym samym zakładzie pracy lub w jednostce nadrzędnej — do zmniejszenia renty przyjmuje się tylko 50% uzyskanej podwyżki wynagrodzenia.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do rencistów zaliczonych do I lub II grupy inwalidów oraz do rencistów zaliczonych do III grupy inwalidów, których inwalidztwo pozostaje w związku ze służbą wojskową lub wypadkiem w zatrudnieniu albo chorobą zawodową.

4. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia rodzaje dochodów, które uważa się za dochody z pracy zarobkowej lub z innych źródeł, zasady obliczania tych dochodów oraz rodzaje dochodów, których posiadanie nie powoduje zmniejszenia renty.”;

- 8) w art. 18 ust. 1 po wyrazach „w wysokości 25% dodaje się wyraz „wypłacanej”;

- 9) w art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. Rencistom nie pracującym i nie posiadającym poza rentą dochodu z innych źródeł, którzy osiągnęli wiek: mężczyzna 55 lat, kobieta 50 lat albo zostali zaliczeni do jednej z grup inwalidów, przysługuje dodatek w wysokości 15% podstawy wymiaru renty, z tym że łączna wysokość renty nie może przekraczać 85%, a wraz z dodatkiem wymienionym w art. 18 — 100% podstawy wymiaru.”;
- 10) art. 20 skreśla się;
- 11) w art. 21 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
 „6. Przepisy ust. 1—5 stosuje się również w razie śmierci żołnierza lub członka jego rodziny, jeżeli prawo tego żołnierza do zaopatrzenia powstało, a nie zostało jeszcze ustalone.”;
- 12) art. 23 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 23. Renciście i członkom jego rodziny wspólnie z nim zamieszkałym przysługuje prawo do osobnej kwatery stałej na zasadach określonych w przepisach o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych.”;
- 13) art. 31 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 31. Jeżeli inwalida zaliczony do III grupy inwalidów, którego inwalidztwo nie pozostaje w związku ze służbą wojskową, uzyskuje dochód z pracy zarobkowej lub z innych źródeł albo łącznie dochód z pracy i z innych źródeł, który łącznie z rentą wraz z dodatkiem wymienionym w art. 18 przekracza wysokość pobieranego ostatnio w wojsku uposażenia wraz z równowartością świadczeń w naturze — zmniejsza się pobieraną rentę wraz z tym dodatkiem o kwotę przekraczającą wysokość tego uposażenia wraz z równowartością świadczeń w naturze, jednak nie więcej niż do wysokości określonej w art. 15a ust. 2. Przepisy art. 15b ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio.”;
- 14) w art. 36:
 a) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:
 „2. Za rencistę lub inwalidę w rozumieniu ust. 1 pkt 2 uważa się również żołnierza, który w dniu śmierci posiadał warunki wymagane do przyznania renty za wysługę lat lub renty inwalidzkiej, chociażby prawo jego do zaopatrzenia nie zostało jeszcze ustalone.”;
 b) dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3 i nadaje się mu brzmienie:
 „3. Członkami rodziny uprawnionymi do renty rodzinnej są: małżonek, dzieci, wnuki i rodzeństwo oraz rodzice, jeżeli osoby te odpowiadają warunkom przewidzianym w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.”;
 c) dotychczasowy ust. 3 oznacza się jako ust. 4;
- 15) w art. 38 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
 „5. Związek ze służbą wojskową śmierci żołnierza zwolnionego z tej służby ustala komendant wojskowego zakładu leczniczego, a jeżeli śmierć nastąpiła poza tym zakładem — wojskowa komisja lekarska.”;
- 16) w art. 43 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
 „4. Odprawa określona w ust. 1—3 nie przysługuje członkom rodziny żołnierza uprawnionym do jednorazowego odszkodowania w myśl przepisów o służbie wojskowej żołnierzy Sił Zbrojnych.”;
- 17) w art. 44 ust. 1 skreśla się wyrazy „w czynnej służbie wojskowej”;
- 18) art. 46 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 46. Do zaopatrzenia członków rodzin stosuje się odpowiednio art. 14 ust. 2, art. 17, art. 21 ust. 2—6, art. 22 ust. 2, art. 23 i art. 25 niniejszej ustawy oraz art. 45—51, art. 53 i art. 54 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97).”;
- 19) dodaje się art. 54 w brzmieniu:
 „Art. 54. 1. Żołnierzom oraz członkom ich rodzin, którzy wskutek szczególnych okoliczności nie posiadają warunków wymaganych do uzyskania prawa do zaopatrzenia przewidzianego w ustawie i nie mają niezbędnych środków utrzymania, Minister Obrony Narodowej może przyznać wyjątkowo to zaopatrzenie oraz określić wysokość renty.
 2. Wysokość świadczeń pieniężnych przyzanych na podstawie ust. 1 nie może przekraczać stawek przewidzianych w ustawie.
 3. Przyzanie zaopatrzenia w trybie określonym w ust. 1 nie stwarza prawa do przyznania osobnej kwatery stałej.”
- Art. 2.** 1. Przepisu art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do osób pobierających renty w dniu jej wejścia w życie.
 2. Do osób pobierających renty w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 15a, 15b, 19 i 31 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą — po upływie 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie. Przepisu art. 15a ust. 2 nie stosuje się jednak do rencistów zwolnionych z wojskowej służby zawodowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, którzy ukończyli przed tym dniem lub w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy ukończą 50 lat życia; rencistom tym przysługuje również dodatek określony w art. 19, jeżeli nie pracują i nie posiadają dochodów z innych źródeł.
 3. Ograniczenie lub zmniejszenie renty stosownie do przepisów wymienionych w ust. 2 następuje od najbliższego terminu płatności renty, przypadającego po upływie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
- Art. 3.** Przy stosowaniu do żołnierzy zwolnionych z wojskowej służby zawodowej (nadterminowej) przed dniem 1 lipca 1958 r. zasad zmniejszania renty, przewidzianych w art. 15b i 31 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przyjmuje się za podstawę obliczania uposażenia wraz z równowartością świadczeń w naturze, jakie przysługiwałyby żołnierzowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, stosownie do posiadanego stopnia wojskowego, według stawek obowiązujących w dniu 1 lipca 1958 r.
- Art. 4.** Minister Obrony Narodowej ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 6) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.
- Art. 5.** Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.